

Clubblad

van de Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst

27ste jaargang Nummer 106 - 2de kwartaal 2021

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Dit wordt inmiddels al het vijfde "Woordje van de Voorzitter" waarin ik het moet hebben over de covid-pandemie die ons nu al een vol jaar treft en die ons dagelijks leven grondig overhoophaalt of erger nog totaal ontreddert voor wie met verlies van familie of vrienden wordt geconfronteerd.

Onnodig te zeggen dat ook onze vereniging hard wordt getroffen. Als we niets mogen/kunnen organiseren, elkaar niet kunnen zien, dan blijven er alleen de telefoon en de sociale media over om toch nog enige vorm van sociaal contact te onderhouden. Frustrerend allemaal. Toch pleit ik steeds tegenover generatiegenoten voor begrip en medeleven met de jongere generaties, de "actieven" en de studenten/leerlingen voor wie de combinatie van werken en studeren door de strikte maatregelen extra moeilijk wordt. Natuurlijk is er daarnaast voor ons senioren het verhoogde risico bij besmetting dat als een donkere schaduw boven ons hoofd hangt.

In het afgelopen jaar is gebleken dat wij zonder uitzondering sociale wezens zijn die niet zonder de anderen kunnen en dat die anderen zich niet laten beperken tot gezin of familie. Wij hebben nood aan zoveel meer. Onze vrienden- en kennissenkring is even belangrijk. Kunnen deelnemen aan evenementen of het nu op cultureel vlak is of gelinkt is aan sport, traditionele feestdagen, folklore... het blijft allemaal zeer belangrijk er te kunnen aan participeren, het mee te beleven.

Onze jeugd, in volle groei en ontwikkeling, heeft er op dat vlak nog veel meer nood aan haar vleugels te kunnen uitslaan op haar weg naar de volwassenheid. School en gezin volstaan daarbij niet. Jeugdverenigingen, sportclubs of vrienden "tout court" zijn onmisbare ankerpunten voor contact waar ze terecht kunnen met hun specifieke problemen en verzuchtingen die heus niet enkel en alleen bij de ouders aangekaart worden.

Ook iets wat het afgelopen jaar zeer naar waarde werd geschat is het bezit van een eigen tuin of anders eentje waar men welkom is als rust- en toevluchtsoord bij mooi weer. Ok wandelen en fietsen, kortom de natuur werd voor velen onder ons nog belangrijker dan voorheen.

Dat we de mensen in de gezondheidszorg op ieder niveau – en dus niet alleen de artsen – met andere ogen zijn gaan bekijken is nog zo iets. Als we die zorg broodnodig hebben, er totaal van afhankelijk zijn dan komt pas het respect en de dank voor hun werk in helemaal niet evidente omstandigheden.

Op politiek gebied valt één ding toch wel op. De Europese Gemeenschap is toch nog heel ver verwijderd van de "Unie" die ze al jaren pretendeert te zijn. In deze moeilijke en onzekere tijden is in te veel landen het hemd nader dan de rok om nog eens een oud spreekwoord van stal te halen. En dan zie je dat "kleine" naties niet even zwaar doorwegen in de besluitvorming. Het blijft dus hopen dat wij op gebied van vaccins niet te lang in de kou blijven

staan

Maar genoeg over zorgenkind Covid zelf. Eigenlijk hoort het hier normaal gezien enkel over onze seniorenclub te gaan maar de omstandigheden zijn nu eenmaal wat ze zijn. Als vereniging hebben we enkel ons driemaandelijks ledenblad dat wij – hoe moeilijk dat ook op dit moment is – willen blijven maken om toch maar die band met onze leden te kunnen behouden. Dat de crisis een zware hypotheek legt op onze club is evident. Uitzicht op verbetering zal er enkel komen als er een voldoende hoge vaccinatiegraad is. We kunnen alleen maar hopen dat daar meer "schot" in komt.

Ondertussen zullen wij de oudjes maar trachten verder het goede ouderwetse voorbeeld te geven en het woord "discipline" zijn volle gewicht te laten hebben. Soms schuilen geluk en voldoening in kleine dingen die voor ieder mens anders kunnen worden ingevuld. Zo is een goed boek voor mezelf al mijn leven lang een dikke vriend, voor anderen is dat misschien een kaartje leggen, een of ander gezelschapsspel, mediteren bij een mooie wijn of in de keuken zijn talenten aanboren, alles mag, maar nog even in onze bubbel.

Toegegeven, het wordt steeds moeilijker en de wegen naar de oplossing zijn niet zo evident en worden dus ook meer en meer in vraag gesteld of gewoon genegeerd. Soelaas brengt dit zeker niet, integendeel. Ook voor de experts is de gedragslijn niet één rechte lijn.

Laat ons toch maar ondertussen ogen en oren openhouden voor signalen van de mensen om ons heen. Een begrijpend woordje van steun en begrip op het juiste moment kan heel veel betekenen voor wie er dan juist nood aan heeft.

En nu toch maar uitkijken naar Pasen, naar de lente, naar de Vlaamse wielerhoogdagen... geniet ervan in afwachting van de bevrijdende prik en van betere tijden daarna.

Vrolijk Pasen en blijft allen gezond.

Harry

INHOUD

1. Foto Cover : de hoogste berg van Schotland (Ben Nevis) met de top in de mist
2. Nieuws van de voorzitter
Inhoud
3. Personalia
4. Derremons oekske
Tweedorpenwandeling
5. Plan wandeling
- 6-8. Volksverhalen Leonard
8. Oproep Koepel vrijwilligers
- 9-10. 1969 - 2021
- 10-13. 6 augustus 2020
- 13-15. Bier en kaas
15. Colofon
16. Paasgroeten.

PERSONALIA

Nieuwe Leden

Werner SCHOLLAERT en zijn echtgenote Nicole RAMAN uit Lede

Overlijdens

Willy WAEYENBERGHE, overleden op 16.01.2021

Karel VAN PRAET, echtgenoot van Celeste Cools, overleden op 20.01.2021

Lucien COPPENS, partner van ons ander clublid Lieve VAN GYSEGEM, overleden op 01.02.2021

Mariëtte VAN VAERENBERGH, overleden op 14.03.2021

Wij delen in de rouw van de families van deze dierbare overledenen

Vieringen in het eerste kwartaal 2021

95-jarigen

BUTAYE Louis uit Aalst op 19.04.2021

85-jarigen

DE CADT Marie-Thérèse uit Aalst op 10.05.2021

DE LEPELEER Jozef uit Opglabeeek op 03.06.2021

CORNELIS Lodewijk uit Ninove op 14.06.2021

80-jarigen

ROELANTS Hugo uit Kerksken op 09.04.2021

DE BIE Norbert uit Oordegem op 17.04.2021

DE NEVE Herman uit Lovendegem op 20.04.2021

DE POOTER Rozanne uit Impe op 26.05.2021

DUSONG Marie-Claire uit Knokke-Heist op 08.06.2021

VAN SCHOOR Frans uit Gijzegem op 20.06.2021

TROCH Hilda uit Asse op 21.06.2021

Wij wensen deze jarigen nog vele gelukkige jaren in een goede gezondheid

60 jaar huwelijk

CORDEMANS Paul en DE BONDT Annie uit Aalst op 05.04.2021

55 jaar huwelijk

KEPPENS Maria en DE BOECK Paul uit Knokke op 16.04.2021

VAN SCHOOR Frans en VAN HAUWERMEIREN Godelieve uit Gijzegem op 01.05.2021

50 jaar huwelijk

DHAENENS Lieve en DE GEETER Kris uit Bambrugge op 23.06.2021

Wij wensen hen samen nog een lang en gezond huwelijksleven

Indien u verneemt dat een lid van onze vereniging ernstig ziek zou zijn of overleden is, geef dan a.u.b. een seintje aan één van onze bestuursleden. Soms vernemen wij dat in de club veel te laat of zelfs helemaal niet.

Ook indien we huwelijks- of geboorteverjaardagen zouden vergeten zijn geef ons dan een berichtje.

Informeer ons ook zeker indien u van adres en/of mailadres verandert !!!

Dank voor de medewerking.

DERREMONS OEKSKE

Zoals beloofd gaan we in dit clubblad alfabetisch verder met de letters K tot en met O.
Veel plezier en leesgenot. Agnes

K

kadolleke : kleuter, peuter, (kleuterklas : "kadollekesschau")
kafzakke : roddelen, van iemand kwaad spreken
kakkedau : nachtstoel, kakstoel
kazak : jas, vest
krèbbaite: gierig zijn, op z'n centen zitten

L

lampètte : veel drinken, ("ne gillen dag lampètte")
liëp : sluw, leep, ("ne liëpen tingel" = sluw iemand)
loeke stéike : verstoppertje, (ook "blèjnerkes")
loete : bij iemand met wisselend karakter ("â-j-éi zan loete")
luëpmèrt : voor iets vanalles moeten doen (azuë'n luëpmèrterèi")

M

mastèlle : plat rond broodje, ook oorvijs ("een mastèlle ront zan uëre")
maurklèdde : iemand die graag in de modder ploetert of speelt
maraude : op stap gaan, op zwier gaan ("op maraude goën")
miskadèir : snob, modegek, pronker
muësklèdde : persoon die morst, prutst, knoeit

N

nachtklèdde : die graag 's nachts uitgaat, (ook "nachtkoeitsj")
néir : uier
niewèirt : deugniet, lorejas, ("ne niewèirt vâ ne mènshj")
novéin : "in zan novéin zain" = in dronkemansbui van enkele dagen
novenant : naargelang, navenant, ("op zâ novemant")

O

oëngetraat : aangetrouwd, ("oëngetraat is oëngeschéite")
oetsjekloetsj : rommel, ("wâ nen oetsjekloetsj")
oërzak : aaszak, bedrieger in het o.a. kaartspel
ommerst : immers
optalluëre : optooien, opmaken, opdirken

TWEEDORPENWANDELING – LIEDEKERKE:

Beste wandelliefhebbers,

In de vorige editie konden jullie de foto's bewonderen van de Palitsebeekvallei en omstreken.
Daar we nog steeds niet weten wanneer we dit jaar jullie terug mogen verwelkomen, willen we graag hierbij het routeplan van de Tweedorpenwandeling meegeven die jullie dan eventueel in jullie eigen bubbel kunnen gaan bewandelen.
De wandeling is 8 km lang en bewegwijzerd met bordjes, maar een kopie van het plan, stevige wandelschoenen en eigen drank is aan te raden.
Er is een heel ruime parking aan de Sportlaan in Liedekerke waar ook de start aanvangt.
De wandeling kan (bovenaan plan) ingekort worden door op het einde van de G.Mertensstraat de Warandestraat verder door te gaan en de 2e straat rechts de Heuvelkouterweg in te slaan.
We zullen zeker deze uitstap nog organiseren, doch voor diegenen die zich geroepen voelen, wensen we jullie reeds een heel mooie wandeling toe;

Groetjes,

Johan & Marcel

Tweedorpenwandeling - Liedekerke

LIEDEKERKE

START

Vertrekpunt en parking:

Sporthal Heuvelkouter
Sportlaan 3
1770 Liedekerke

Afstand: 8 km

Schaal: 1:12.000

0 50 100 200 300 400
Meters

ROOSDAAL

16 wandelingen Dender-Lombeek - www.toerismevlaamsbrabant.be

© OpenStreetMap (and) contributors, CC-BY-SA

VOLKSVERHALEN : LEONARD EN HET LEONARDKRUISPUNT

Het is heel lang geleden gebeurd, in een tijd waarin er nog geen auto's bestonden zodat iedereen zich te voet of met paard en kar moest verplaatsen. Er leefde in die tijd een eenvoudig man dichtbij het Zoniën-woud. Hij woonde samen met zijn ouders, broers en zussen.

Zijn naam was Antoine Leonard Boon, maar iedereen noemde hem Leonard. Het landbouwersgezin woonde in een klein dorp dat een merkwaardig oord was dat Jezus-Eik heette, op zich al een naam om niet te vergeten. Dagelijks kwamen er bedevaarders van heinde en verre hun liefde en dank betuigen aan Onze-Lieve-Vrouw, want Jezus-Eik was een oord van toewijding aan de Moeder Gods.

Het gezin waarvan Leonard deel uitmaakte, hield ook een herberg open omdat er met landbouw alleen niet zoveel te verdienen viel en omdat het gezin zeven kinderen telde was een tweede inkomen nodig om al die mondjes te voeden. Bedevaarders waren daarom in de herberg graag geziene gasten. Enkele jaren gingen voorbij en op een dag stierf Jean-Baptiste, de vader van Leonard. Snel werd het grote gezin ontmanteld. De oudere broers verlieten het nest en gingen elk hun eigen weg. Zo ook Leonard.

Dwars door het woud liep een weg die Jezus-Eik met de grote stad verbond: de "Caseijde Domaniael". Daar kwamen reizigers en wandelaars te voet of met paard en kar voorbij, ook waren er landlopers die de doortocht door het woud onveilig maakten. Leonard dacht : "Als ik langs deze weg een uitspanning maak, kan ik misschien de voorbijgangers iets verkopen." Het duurde niet lang of Leonard liet een woonwagen midden tussen de bomen, niet ver van de weg, plaatsen. Hij had de beste plaats uitgekozen want een paar honderd meter verder kruiste de weg een tweede baan die ook druk gebruikt werd.

Leonard betrok de wagen. Rond de klassieke 'Leuvense stoof' waarvan de buis boven het dak uitstak, had hij een bed, een kast, een tafel en een paar stoelen geplaatst. Als hij zijn "stoof" liet branden bleef de rook als een mist tussen de bomen hangen en hulde zijn woonst in geheimzinnigheid. Onder de woonwagen had hij ook een gracht gegraven die hij als kelder gebruikte. Daar kon hij proviand stockeren en al het heerlijks dat hij zijn gasten wilde bieden. Boven de ingangsdeur had één van zijn vrienden het volgende opschrift geschilderd: "A l'ambulance estaminet - Leonard Boon - Vive le bon Faro".

Zijn woonwagen was dus meer dan een gewoon staminee. Het was een "ambulance", een plaats waar mensen in nood altijd hun toevlucht konden nemen. Je wist tenslotte maar nooit met al die landlopers en boeven in het woud. Maar eerst en vooral kon je bij Leonard je dorst lessen. Faro bijvoorbeeld was een welbekende biersoort die in de nabije stad gebrouwen werd. De klanten lieten niet op zich wachten. Koetsiers kwamen er hun pint pakken terwijl hun paarden een korte pauze gegund werd. Voorbijgangers en reizigers konden er even uitblazen : dames in mooie lange jurken en heren op hun paasbest. Het bier vloeide rijkelijk. Als het weer het toeliet werden de klanten buiten bediend onder een primitief zeildoek.

Leonard was een joviaal en sterkgebouwd man. Hij trok de klanten aan. Het was aangenaam met hem enkele ogenblikken door te brengen want hij had altijd iets te vertellen. Ook was hij altijd bereid hulp te verlenen. Zijn woonwagen in het bos was voor velen een zekerheid. Men wist dat, in geval van nood, Leonard de geschikte man was om je toevlucht bij te zoeken.

Maar mooie liedjes duren niet lang. Op een dag kreeg Leonard bezoek van het bestuur van "Water en bossen". "Toon ons je papieren eens, Leonard". Leonard had nooit stappen ondernomen om een vergunning aan te vragen. "Zonder toelating mag je hier niet blijven; als je hier niet snel weg bent, zal je gerechtelijk vervolgd worden", dreigden ze. Dit was een streep door de rekening. Leonard werd verplicht op staande voet zijn kroeg te sluiten. De wanhoop nabij trok hij nog diezelfde dag het bos in. Doelloos zwierf hij tussen de prachtige beuken. "Wat moet ik nu in godsnaam nog beginnen op mijn leeftijd?" dacht hij. Tot hij ineens, ter hoogte van het Kapucijnenbos, een jonge jager op zich af zag komen lopen.

"Kan u mij helpen, mijnheer?" vroeg de jonge man. Zijn jagerstenue was van de allerfijnste kwaliteit. Zo een mooi kostuum had Leonard nog nooit gezien. Hij sprak ook een beleefde en verzorgde taal: "Ik ben verdwaald en loop hier reeds de hele dag in het rond. Ik zou voor het donker wordt naar de stad terug willen". Leonard stelde de jongeman gerust. Hij kende het woud door en door en was graag bereid hem uit zijn benarde situatie te helpen. Terwijl zij samen door het bos liepen vertelde hij zijn slechte ervaringen met de administratie en drukte zijn vertwijfeling uit. De jongeman luisterde aandachtig maar zei niets. Toen Leonard de jongeman de weg uit het woud had getoond, namen ze afscheid van elkaar. Toen zei de jonge jager: "Misschien kan ik u helpen. Mijn naam is Boudewijn, ik ben officier bij de grenadiers en ... kroonprins" (Prins Boudewijn leefde van 1869 tot 1891). "Ik zal deze zaak laten onderzoeken." Hij noteerde de naam van Leonard in een boekje dat hij op zak had en nam de richting van de stad en het koninklijk paleis.

Leonard kon zijn oren niet geloven. Opgewekt keerde hij terug naar zijn woonwagen en heropende terstond zijn staminee. Enkele dagen later kwam enkele mannen van het militair politiekorps op bezoek. Zij kwamen wel vaker bij hem drinken, maar die dag brachten zij een opzienbarend bericht: "Leonard, wij hebben heel goed nieuws voor jou: je mag je wagen hier laten staan". Leonard was opgetogen en begon dadelijk plannen te maken. Hij zou uitbreiden; zo legde hij achter de wagen een vijvertje aan. Zijn energie kon niet op. Hij plantte zes sparrenbomen, epicea's, om zijn uitspanning duidelijk te markeren in die uitgestrekte beukenkathedraal. Ernaast installeerde hij een breed terras, kocht twee waakhonden en een zestigtal kippen die vrij in het bos rondscharrelden. Naast lekkere dranken kon hij op zijn menu met één specialiteit uitpakken: "Omelet op z'n juzekeseiks".

Het staminee trok opnieuw veel volk. Het waren gouden tijden. Leonard was alom bekend. Sommige reizigers maakten zelfs een omweg om bij hem in de vrije natuur een pint te komen pakken en een omelet te eten. Toch begonnen al spoedig allerlei geruchten de ronde te doen dat Leonard toch de woonwagen zou moeten verlaten. Dat liet hij niet zomaar gebeuren: in Jezus-Eik woonde de Hofmaarschalk van de koning die Leonard goed kende. "Mijnheer de Comte, zou u voor mij een goed woordje kunnen doen en Prins Boudewijn op de hoogte willen brengen?" vroeg hij. In minder dan geen tijd werd het gerucht de kop ingedrukt en Leonard kon zijn zaak verder zetten.

Toen gebeurde wat niet mocht gebeuren. De jonge prins werd ziek, zwaar ziek. Na vier dagen stierf hij. Het verdriet van de koning, zijn familie en de hele bevolking was groot. Het land was zijn kroonprins kwijt. Ook Leonard vernam het droevige nieuws. Hij wist wat hem boven het hoofd hing. Het duurde niet lang of de mannen van de administratie sloegen opnieuw toe. Ditmaal was het menens. Leonard moest opdoeken. De droom was uit: hij moest zijn levenswerk tussen de bomen achterlaten.

Leonard vestigde zich in een huisje aan de rand van het woud dat hij eigenhandig had gebouwd, maar op grond die niet van hem was. Zo duurde het niet lang of hij moest opnieuw verhuizen. Toch bleef hij daarna aan de rand van het woud wonen en wel in een herberg "Laiterie des Trois Fontaines" die hij zelf uitbaatte. Ongelukkig was hij niet. Op late leeftijd vond hij toch nog de ware en stichtte een gelukkig gezin met drie kinderen, een zoon en twee dochters. Het waren gelukkige jaren.

Achter zijn huis, midden in het bos liet Prinses Marie d' Arenberg, het "Kasteel van de Eenzaamheid" bouwen. Zij betrok het kasteel met haar vier kinderen en wou de toegang tot het domein dwars door het goedje van Leonard laten trekken. Daarvoor zou het huis gesloopt moeten worden en Leonard werd verplicht voor de zoveelste keer een andere woonst te zoeken. Ditmaal werd het hem echter teveel en enige tijd later overleed hij (in 1912). Zijn huis werd nooit afgebroken.

Het is vijf voor acht. De wagens flitsen in een hels tempo voorbij. Aan de overkant staan ze in vijf rijen aan te schuiven; de twee tunnels, over mekaar gebouwd, kunnen het verkeer haast niet meer aan. De decibels halen topwaarden, de pollutie is niet meer te meten. Als enige getuigen staan zes epicea's er een beetje triest bij, ze vallen wat uit de toon tussen hun hoge broers. Kippen scharrelen er niet meer rond. De vijver is gedempt en de woonwagen is reeds lang verdwenen.

Betrekkelijk weinig mensen weten nog wie hij was of waar de naam vandaan komt van het welgekend druk verkeersknooppunt tussen de A4/E411 en de Brusselse Ring R0 nabij Tervuren in het Zoniënwoud.

Op de radio wordt dikwijls de verkeerssituatie gemeld: "Er is file op de E411 tussen Jezus-Eik en het Leonardkruispunt".

Bron: www.stedeninfo.be

Marcel Goeman

OPROEP VAN DE VOORZITTER VAN DE KOEPEL VOOR VRIJWILLIGERS

De bank vraagt mij om na te gaan of er bij onze ASV's, leden zouden zijn die zich vrijwillig willen engageren voor een actie van het Rode Kruis (Enkel Nederlandstalige afdeling) met betrekking tot een oproep voor begeleiding van hun activiteiten. (Activiteiten pas geldig vanaf het moment er door de overheid opnieuw fysieke events mogen georganiseerd worden)

Het betreft ondermeer :

Begeleiding van aangepaste vakantiecampen voor kinderen van 7 t.e.m. 14 jaar met een beperking uit een maatschappelijk kwetsbare gezinssituatie.

Begeleiding van aangepaste vakanties voor personen die omwille van een beperking, ziekte of leeftijd moeilijk alleen op vakantie kunnen.

Vrijwilligers die tijd maken voor een kort bezoek, een gesprek of een ontspannende activiteit (boeken, CD of puzzels) met patiënten en bewoners van een zorginstelling.

Individuele begeleiding van een maatschappelijk kwetsbaar kind bij het maken van hun huiswerk.

Leden die zich geroepen voelen, mogen hun gegevens doormailen naar het secretariaat secret.ASV.nat@bnpparibasfortis.com en zullen vervolgens verdere informatie (brochures) ontvangen.

Alvast dank voor uw medewerking.

Raphaël Dagnelie
Voorzitter van de Koepel

1969... 2021 GAAN DE DINGEN ECHT ZOALS WE WILLEN DAT ZE GAAN?

1969

Ik ben lerares, het vriest dat het kraakt, ik gooi emmers water op de speelplaats zodat de studenten kunnen ijsschuiven. Iedereen is gelukkig! We verlengen de pauze.

2021

Ik ben directeur, de speelplaats is glad, ik vraag het schoolpersoneel om zout te strooien over de hele speelplaats. Iedereen is tevreden! We verkorten de pauze.

Vakantie.

1969 :

Na 15 dagen vakantie met de familie in Bretagne, keren we terug naar huis met de caravan getrokken door een Peugeot 403. De volgende dag ga je weer aan het werk, fris en klaar.

2021 :

Na 2 weken op La Reunion en de Mauritius Eilanden, verkregen aan een goede prijs via "Goede Vakanties" van het Business Committee, keer je moe terug na 4 uur wachten op de luchthaven en een vlucht van 12 uur. Op het werk duurt het een week om te herstellen van een jetlag!

Melk, boter en eieren.

1969 :

Met je aluminum kruik ga je melk halen bij de melkboer, die vriendelijk hallo zegt, en je vraagt een blok van koemelk gemaakte boter. Dan vraag je anderhalf dozijn eieren die hij uit een grote glazen schaal neemt. Je betaalt met een glimlach aan de melkboer en je gaat naar buiten onder een stralende zon. Het duurde 10 minuten.

2021 :

Je neemt een kar waarvan een wiel geblokkeerd is en die er voor zorgt dat zij alle richtingen uitgaat behalve degene die je wilt.

Je gaat via de draaideur, die wordt geblokkeerd omdat een dwaas er aan duwt, en gaat op zoek naar de zuivelafdeling, waar je verkleumd van de kou, uiteindelijk boter kan kiezen uit 12 merken die normaliter wordt gemaakt met melk van de gemeenschap. Tenslotte moet je nog de vervaldatum nakijken

Voor de melk kan je kiezen tussen melk "vitamines, biologisch, volle, half volle, mager, zuigelingen, kinderen"..., of nog beter in promo met een vervaldatum en de samenstelling erop vermeld.....

Voor de 12 eieren ga je op zoek naar de legdatum, de naam van het bedrijf en vooral je controleert of ze niet gebarsten of gebroken zijn en plots hangt je broek vol dooier!!!

Je staat in de wachtrij bij de kassa. De dikke dame voor je nam een artikel in promo zonder barcode... Dus je wacht en je wacht....

En nog altijd met die slechte winkelkar, ga je op zoek naar je voertuig in de regen. Je vindt het niet omdat je het nummer van de parkeerstrook hebt vergeten

Tot slot na het inladen in de auto, moet je de winkelkar terugbrengen en daar stel je vast dat het onmogelijk is jouw 1 euro munt te recupereren...

Je komt terug naar je auto in de pletsende regen. Je bent nu al meer dan een uur onderweg.

Reizen.

1969 :

Je reist met Sabena. Je krijgt een maaltijd aangeboden en wordt uitgenodigd om iets te drinken, allemaal geserveerd door mooie stewardessen, en je stoel is zo breed dat je er met twee kan opzitten.

2021 :

Je komt het vliegtuig binnen, jouw broeksriem nog vastmakend die je bij de douanecontrole moest uitdoen. Je neemt plaats op je stoel en als je een beetje te hard niest, geef je jouw buurman ongewild een elleboogstoot.

Als je dorst hebt, brengt de steward je de drankenkaart, de prijzen rijzen de pan uit.

1969 :

Michel gaat na de les naar het bos. Hij toont Jan zijn mes, waarvan hij een katapult denkt te maken. De manager ziet zijn mes en vraagt waar hij het gekocht heeft om er ook één te kopen.

2021 :

De school gaat dicht. We bellen de gendarmerie. We nemen Michel mee in voorhechtenis.

VTM brengt hierover verslag uit in het journaal, live aan de schoolpoort.

1969 :

Je doet iets stoms in de klas. De leraar geeft je een berisping. Als je thuiskomt geeft jouw vader er nog een tweede.

2021 :

Je doet iets stoms. De leraar verontschuldigt zich.

Jouw vader koopt een spelcomputer voor jou en gaat de leraar in elkaar slaan!!!

1969 :

Dominique en Marc hebben ruzie. Ze geven elkaar een paar klappen na de les.

De anderen moedigen hen aan. Marc wint.

Ze schudden elkaar de hand en blijven maatjes voor het leven.

2021 :

De school gaat dicht. VRT spreekt over het schoolgeweld, TV Oost toont het in zijn lus in uitgesteld relais en VTM toont het in het journaal van 20 uur.

De volgende dag maken Het Laatste Nieuws en Het Nieuwsblad er hun frontpagina van en schrijven 5 columns over de zaak.

1969 :

Jan valt tijdens een loopkoers. Hij bezeert zijn knie en huilt. Zijn lerares Jocelyne gaat naar hem toe en sluit hem in haar armen om hem te troosten.

Twee minuten later is Jan terug OK en vervolgt de race.

2021 :

Jocelyne wordt beschuldigd van perversie met een minderjarige en wordt werkloos, ze krijgt een voorwaardelijke gevangenisstraf van 3 jaar.

Jan gaat vijf jaar van therapie naar therapie. Zijn ouders eisen schadevergoeding van de school voor verwaarlozing en van de lerares voor het veroorzaken van een emotioneel trauma. Ze winnen beide zaken.

De lerares, werkloos en in de schulden, pleegt zelfmoord door zichzelf van de top van een gebouw te gooien. Later zal Jan in een kraakpand bezwijken aan een overdosis!!!

1969 :

Het is de laatste zondag van oktober.

Er gebeurt niets.

2021 :

Verandering naar het winteruur. Mensen lijden aan slapeloosheid en depressie.

Zoals de ander zegt: We leven in een geweldige tijd!!!

Agnes

Tekst opgemaakt door twee ex-collega's van Zetel Brussel en vrij vertaald.

CALEB EWAN KLOPT DYLAN GROENEWEGEN IN EEN MASSASPURT

6 AUGUSTUS 2020 : NIEUW DRAMA IN DE RONDE VAN POLEN, EEN JAAR NA HET DODELIJK ONGEVAL VAN ONZE LANDGENOOT BJORN LAMBRECHT

Wielierliefhebbers herinneren zich alvast dat de beloftevolle 22-jarige Bjorn Lambrecht in 2019 verongelukte in de Ronde van Polen. Aanleiding was een val in het peloton zoals er tijdens elke wedstrijd gebeuren. Spijtig genoeg kwam hij tegen een duiker langs de kant van de weg terecht en liep hij inwendige bloedingen op. Reanimatie heeft hem niet kunnen redden.

Het is bekend dat in het wielrennen "het gevaar" loert op elk moment, na elke bocht. Dit is zeker het geval in de massasprints. Vorig jaar, in dezelfde Ronde van Polen, tijdens een sprint op het scherpst van de snee, wijkt de Nederlander Dylan Groenewegen bruusk van zijn lijn af en katapulteert hierdoor zijn landgenoot Fabio Jakobsen in de dranghekken. De gevolgen zijn verschrikkelijk. Jakobsen wordt gedurende 1 uur ter plaatse gereanimeerd. Hij is zwaar gekwetst in zijn aangezicht waar men tijdens een 5 uur durende operatie 130 hechtingen plaatst. Op één na verliest hij al zijn tanden en stelt men verschillende breuken in zijn aangezicht vast. Na 2 dagen ontwaakt hij uit een coma. Over de mogelijkheid om op hetzelfde niveau opnieuw renner te worden durft niemand zich uitspreken. Zijn ploegleider Patrick Lefevere neemt een Poolse advocaat onder de arm en legt bij de UCI (internationale wielervedunie) een klacht neer tegen Groenewegen. Als gevolg van deze klacht wordt Groenewegen met terugwerkende kracht geschorst voor 9 maanden tot 7 mei 2021.

Er wordt wel eens beweerd dat massasprints altijd gevaarlijk geweest zijn en dat zware valpartijen hierdoor van alle tijden zijn. Ik wou dit statement toch eens toetsen met de literatuur hierover. Er wordt op diverse plaatsen beschreven dat massasprints vroeger anders verliepen dan nu. Het aantal deelnemers en het koersverloop speelden hierbij zeker een rol. Voor de tweede wereldoorlog bijvoorbeeld startten hooguit 100 deelnemers in de wielervedstrijden. Deze wedstrijden waren veel langer dan nu, meestal meer dan 300 km, en onderweg vond een natuurlijke selectie plaats mede door de slechte staat van de wegen. Na materiaalpech moest de renner meestal zelf herstellen waardoor het quasi onmogelijk was om nog terug te keren in het peloton. Al deze elementen zorgden ervoor dat soms een beperkte groep van een tiental renners de eindsprint betwistten. Van een massasprint, met al zijn gevaren, was dus eigenlijk geen sprake.

In de jaren vijftig en zestig eindigden niet zo veel koersen op een massasprint. Fausto Coppi won Milaan-San Remo (MSR) bijvoorbeeld drie keer met voorsprong. Nadien echter wonnen o.a. Miguel Poblet en Rik Van Looy in de sprint, en vele jaren na mekaar verliep MSR eentonig en eindigde op een massasprint (echter zonder incidenten). Toch besliste de organisatie om in de finale de beklimming van de Poggio op te nemen om de eentonigheid van deze wedstrijd tegen te gaan. Eddy Merckx was er in 1966 als de kippen bij om De Poggio als springplank te gebruiken voor de eerste van zijn zeven zeges in MSR. De Poggio zorgde dus voor de ultieme schifting en van echte massasprints was meestal geen sprake meer.

Halfweg de jaren zeventig begonnen de klassementsrenners zich ook in de massasprints te mengen. Lieten zich daarbij opmerken : Merckx, Moser, Hinault, Lemond. Toen "de treintjes" hun intrede begonnen te doen had dit als gevolg dat de klassementsrenners zich afzijdig begonnen te houden in de massasprints. In de rondes kwam het er voor hen enkel op aan om geen tijd te verliezen bij een massasprint.

Hier is het woord gevallen : "de treintjes". En ik wil er nog aan toevoegen "de oortjes". In het moderne wielrennen worden de renners door hun sportdirecteurs geïnformeerd via radioverbinding. Geïnformeerd is eigenlijk nog zwak uitgedrukt. Zeker in de finale worden zij echt opgejut en naar de eindmeet gestuwd via peptalk. En dan die combinatie met "de treintjes" !

De ploegen die een topspurter in hun rangen hebben zetten een treintje op door enkele ploegmaten op een rij voor hun spurter te plaatsen en het tempo zo hoog mogelijk te houden zodat er niemand nog in slaagt om tijdens de laatste kilometers te ontsnappen. Eén voor één gaan de verschillende ploegmaats dan van kop af en laten zich uitzakken, hun taak zit erop. Het is de taak van de laatste man vóór de spurter, lead-out man genoemd, om zijn kopman dan tot op enkele honderden meter van de finish te brengen zonder dat deze al te veel inspanningen moet leveren. Probleem is echter dat alle ploegen die een topsprinter in hun rangen hebben allemaal hetzelfde doen. Het gevolg is dan ook een ongelooflijke hectiek tegen een waanzinnige snelheid. De laatste jaren spreekt men van snelheden tot 70 km/u. In de Ronde van Polen (incident Groenewegen/Jakobsen) zouden snelheden gehaald zijn tot 80 km/u mede door het feit dat de organisatoren de finish in een dalende lijn gelegd hebben. De sprinter die het eerst gebruik gemaakt heeft van "een treintje" is de Italiaan Mario Cipollini.

Is het opzetten van een treintje een garantie op succes? Natuurlijk niet, er kan er immers maar één winnen en de vorm van de dag, de goede plaatsing in de sprint, het werk van de lead-out en de reeds geleverde inspanningen in de loop van de rit spelen een rol. Momenteel is er de Australiër Caleb Ewan van de Belgische ploeg Lotto-Soudal die regelmatig bewijst dat hij geen treintje nodig heeft. Hij is in de sprint zó handig en springt van wiel tot wiel, en met een ultieme jump regelmatig naar de overwinning. In het verleden deed de Brit Mark Cavendish hem dat af en toe voor. Meestal zijn dat renners die de nodige behendigheid geleerd hebben tijdens pistewedstrijden.

Massasprints komen uiteraard het meest voor in de rittenwedstrijden waar de organisatoren een mix brengen van bergritten, tijdritten en vlakke ritten. Een sprinter is zwaar gebouwd in vergelijking met klimmers en zij komen er in de bergen dus niet aan te pas. Aan het einde van (lastige) eendagswedstrijden valt het wel voor dat een grote groep zich aan de finish aanbiedt nadat rasspurters “de rol” moeten lossen hebben. In het jargon spreekt men dan van een groepsspurts in plaats van een massaspurt. Een recent voorbeeld hiervan zijn Omloop Het Nieuwsblad en Kuurne-Brussel-Kuurne van eind februari 2021. De winnaar is dan meestal een renner die in echte massasprints zich met een ereplaats moet tevreden stellen maar toch over voldoende intrinsieke snelheid beschikt na een lastige wedstrijd om de overwinning binnen te halen.

De echte klassiekers, Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, Luik-Bastenaken-Luik, Ronde van Lombardije, Milaan-San Remo, eindigen meestal ook niet met een massasprint omdat deze gereden worden op een zeer lastig parcours met kasseien, hellingen en middengebergte. De afstanden van deze klassiekers situeren zich ook boven de 250 km, wat tot 100 km meer is dan de vlakke ritten in de rittenkoersen. Ook daar knappen sprinters soms op af. Eén van de uitzonderingen daarop is Eric Leman die er begin van de jaren 70 in slaagde driemaal de Ronde van Vlaanderen te winnen en dit in volle Merckxperiode. Als topsprinter verteerde Eric Leman de afstand zeer goed en aan de finish was zijn sprint een moordend wapen.

De laatste tijd groeit het besef dat de veiligheid van de renners moet ter harte genomen worden en zeker de massasprints komen daarbij op de eerste plaats. Zoals steeds zijn hier verschillende partijen bij betrokken en kunnen dus hun steentje bijdragen. Vooreerst de renners waarvan moet verwacht worden dat zij geen onverantwoorde bewegingen begaan. Als middel hiervoor beschikt men nu over helikopterbeelden die nauwlettend bekeken worden door een jurylid en die reeds enkele malen aangewend werden om een renner te déclasseren. Het besef dat de laatste kilometers met argusogen bekeken worden kan het gedrag van de renners ten goede beïnvloeden. Voorts hebben ook de organisatoren een verantwoordelijkheid door de inrichting van de laatste kilometers. Een aankomst in dalende lijn zoals in Polen moet verboden worden. Ook ingrepen in het parcours kunnen ervoor zorgen dat het peloton “op een lijn” getrokken wordt zodat vermeden wordt van met teveel renners naast mekaar te spurten. Ik denk dat de wielwereld gerust een voorbeeld kan nemen aan de Formule 1. Daar is de laatste jaren enorm geïnvesteerd in veiligheid. Vorig jaar nog ontsnapte de Fransman Romain Grosjean aan de dood na een enorme crash, en dit mede door de opgelegde veiligheidsmaatregelen. Probleem hier is echter dat het wielrennen niet over dezelfde budgetten beschikt als de Formule 1.

In dit verband is het hoopgevend om begin februari 2021 te lezen dat UGent aan een tool werkt om wielervedstrijden veiliger te maken. De internationale wielerbond (UCI) sloot immers een contract af met de research group IDLab van de Gentse universiteit onder de leiding van professor Steven Verstockt, om goed te weten waar en waarom het fout loopt in de wedstrijden. Het Gentse model wordt dit jaar al losgelaten op bijvoorbeeld Gent-Wevelgem om te zien wat mogelijk is met deze tool. In een verdere stap zou men volgend jaar dan, in samenspraak met de UCI, het model gebruiken in de monumenten van één dag namelijk Milaan-San Remo, Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, Luik-Bastenaken-Luik en de Ronde van Lombardije.

Midden maart 2021 werd ook een nieuw soort afsluiting voorgesteld door de organisatie van de E3 prijs Harelbeke samen met producent Boplan : de Race Barrier genoemd. Deze afsluitingen zullen opgesteld worden in de aankomstzone van E3 prijs Harelbeke, Gent-Wevelgem en de Ronde van Vlaanderen en zullen de traditionele dranghekken vervangen. Het geheel is gemaakt uit een volledig absorberende kunststof. Het is de bedoeling dat bij een valpartij tijdens een massasprint de impact zo klein mogelijk is en daardoor ook de lichamelijke letsels van de renners tot een strikt minimum beperkt worden. Ook op andere gevaarlijke punten langs het parcours kan de Race Barrier geïnstalleerd worden. De Belgische Wielrijdersbond en de UCI hebben alvast interesse om deze realisatie ook in de toekomst in andere wedstrijden te gebruiken. Het is duidelijk dat er op gebied van veiligheid in de wielervedstrijden iets ten goede aan het bewegen is. Dat daarbij een Vlaamse firma en Vlaamse organisatoren het initiatief nemen kunnen wij alleen maar toejuichen.

Mogelijks mogen we dan, binnen afzienbare tijd, hopen dat incidenten zoals Groenewegen-Jakobsen tot het verleden behoren, want uiteindelijk is het steeds iemands kind, echtgenoot, vriend, vader...

Hugo De Troyer

ENKELE MAANDEN VOOR ZIJN CRASH IN DE RONDE VAN POLEN WINT FABIO JAKOBSSEN OP 8 MAART 2020 DE GROTE PRIJS JEAN-PIERRE MONSERE IN DE MASSASPURT

BIER EN KAAS : OOK DAT KAN EEN MOOI HUWELIJK ZIJN...

Bij het verschijnen van mijn stukje over het combineren van wijn en kaas kreeg ik de - overigens terecht - opmerking dat ook de combinatie van bier met kaas zeer mooi kan zijn, zeker bij ons met onze overvloed aan uitstekende en authentieke bieren. Misschien kon ik daar ook wel iets over schrijven... Wat ik bij deze graag doe.

En dat de combinatie van bier en kaas mooi kan zijn en harmonisch, waarbij ik bedoel dat beide elkaar aanvullen en rijker maken als smaaksensatie, daarvan ben ik al lang overtuigd en vele bierliefhebbers met mij.

Wij eten kaas als tussendoortje, vaak bij het aperitief en niet zelden ook als afsluiter van een rijke maaltijd. Op restaurant is dat dan meestal onder begeleiding van wijn maar meer en meer wordt ook hier al een edel bier bij geschonken.

Onze rijkdom aan bieren kan kazen uitstekend begeleiden, En het verdient daarbij aanbeveling om te gaan grasduinen in de kaasproductie van eigen bodem die verrassend kwaliteitsvol is en die dan ook meer en meer bijval kent naarmate ze worden geproefd. Verder in deze bijdrage doe ik enkele suggesties van zeer mooie combinaties op dat vlak.

De traditie om kaas met bier te genieten vindt deels haar oorsprong bij de monniken van onze abdijen die al eeuwenlang zowel hun eigen kaas maakten en hun eigen bier brouwden voor de abdijsamenleving. Daar zijn heden ten dage nog de uitstekende trappistenbieren en abdijsbieren (gebrouwen naar een recept afkomstig van een abdij) de getuigen van.

Als je een kaas wilt combineren met een trappistenbier dan vind je vaak al een of meer kazen uit de betrokken abdij die bewust werden gemaakt om samen met hun bier te degusteren. Zulke bieren zijn op zich al rijk en complex van smaak en meestal ook rijk aan alcohol en zij zijn op die manier een ideale begeleider voor de vetrijke en romige kaas die de monniken maken.

Wanneer je romige kaas eet dan bedekt die de smaakpapillen met een film. Een zurige of ook een bittere drank, liefst met koolzuur, maakt die papillen dan weer vrij. Daarvoor is bier dan ideaal, zeker omdat het koolzuur in het bier het palet reinigt en de frisheid in de mond terugbrengt. Het feit dat het bier koel wordt gedronken brengt dan nog extra frisheid.

De vier belangrijke smaakcomponenten, zuur, zoet en bitter in het bier en zout in de kaas maken het plaatje compleet en staan borg voor een unieke smaaksensatie. Om optimaal te genieten is het nodig om altijd eerst het bier te proeven en pas daarna de kaas. Om dan weer te eindigen met het bier zodat het smaakpalet wordt vrijgemaakt voor een volgende proefsensatie. Hoeft het gezegd dat je natuurlijk eerst aandacht hebt voor de aroma's, zowel van het bier als van de kaas? Geloof me, het alleen degusteren van bier en/of kaas geeft nooit dezelfde smaakervaring als de combinatie van beide.

Er bestaan enkele vuistregels die je best respecteert bij het combineren van bier en kaas. Ook hier – een beetje zoals bij wijn – is de logica dat je best degusteert in volgorde van mild-zacht naar rijk en scherp. Milde kazen passen goed bij milde bieren. Een bier mag nooit de kaas onderdrukken met alcohol, een sterke smaak of te veel hop. Al kan hop ook bijdragen tot een rijke smaaksensatie.

Rijpe en rijkere kazen kunnen dan weer een sterk bier met een hoger alcoholpercentage aan. Een volle, belegen kaas past goed bij de zwaardere biersoorten. Scherpe blauwe kazen vragen een krachtige begeleider. Ik denk hier zelfs aan een zware stout, daar waar die meestal te dominant zou zijn. Ook fruitige bieren zoals bijvoorbeeld Kriek, maar ook zwaardere passen goed bij blauwe kaas. En ook hoppige bieren kunnen hier perfect.

Harde en pittige kazen zoals Brusselse kaas of Hervekaas passen dan weer heel goed bij bieren van lage gisting en bij witbieren. En wat gezegd van verse plattekaas en kruidenkaas gecombineerd met een bier van spontane gisting zoals geuze?

Zoals reeds gezegd vind je perfecte combinaties van trappistenbier met de kazen die in dezelfde abdij worden gemaakt. Zo heeft de trappistenabdij van Chimay een aantal kazen die heel mooi samengaan met de er gebrouwen bieren die de liefhebber maar al te goed kent. Bij een Chimay Rood met zijn rijke fruitsmaak en toetsen van geroosterd brood en karamel is een Grand Chimay een mooie begeleider evenals de A la Bière, een kaas gewassen met hetzelfde bier. Hun Poteaupré-kaas past dan weer heel goed bij de Chimay Goud met zijn kruidige en bloemige aroma's met daarnaast een vleugje citrus. Dan is er nog de Chimay Vieux die wordt aangeprezen als de begeleider van de Chimay Tripel, een krachtig blond bier, tegelijk fruitig en kruidig maar met ook uitgebalanceerde bitterheid en hoparoma's. Om te besluiten met de onvolprezen Chimay Blauw waarvoor hun kaas A la Bière tijdens het rijpingsproces dan weer wordt gewassen met dit bier.

Maar ook de abdij van Westmalle heeft haar eigen kazen, varianten van eenzelfde kaastype die zij voorzien voor hun hemels lekkere trappistenbier, zowel de Dubbel als de Tripel. De verschillende rijpingsduur (2, 6 en 12 maanden) zorgt voor respectievelijk romigheid en zachte smaak, sterker aroma en meer evenwichtige smaak en tenslotte een geconcentreerd aroma en smaakcomplexiteit.

Sommige van de ons meest bekende bieren hebben door de jaren heen een "relatie" gekregen met een bepaalde kaas. Denken we bijvoorbeeld aan Duvel die een perfecte match is met een gerijpte Comté. En wat gezegd van de Gouden Caroluskaas waar in de wrongel van de kaas het bier met dezelfde naam is vermengd. Het proeven van deze combinatie toont meteen de harmonie tussen beide.

De beroemde Westvleteren 12 trappist gekoppeld aan de Pas de Bleu van kaasmakerij "Het Hinkelspel" is nog zo'n "mariage parfait". Deze blauwschimmelkaas met zijn zoutimpressies (hij wordt gemaakt met zeezout) contrasteert dan weer met het zoete van het bier maar er is evenwicht en kracht tussen de lange afdrank en de lengte van de smaak van de kaas.

Ook voor de ons goed bekende Affligem abdijbieren zijn er twee kazen op de markt die perfect de bieren begeleiden. De ronde kaas met bruine korst en gemaakt volgens een aloude abdijformule past mooi met zowel de Affligem Blond als de Dubbel en daarnaast is er de langwerpige kaas met een meer uitgesproken karakter die perfect de Affligem Tripel en de Patersvat kan begeleiden.

Zo kunnen we nog een tijdje doorgaan met suggesties. Een laatste: een gerijpte Orval samen met Wijnendale-kaas is ook iets wat een aandachtige proever bij blijft. Maar nog avontuurlijker en vaak verrassend is het zelf gaan combineren van kazen (bij voorkeur van eigen bodem uit een aanbod dat jaar na jaar groter en rijker wordt en dat wordt gemaakt door tal van ambachtelijke kaasmakerijen. Onze bieren zijn wereldberoemd, onze kazen zijn dat nog niet maar de variatie en de kwaliteit zijn dermate

groot dat we echt niet op zoek moeten gaan buiten onze grenzen om onze heerlijkheden in het glas te gaan begeleiden.

Dus een degustatie van kazen van bij ons met bieren van bij ons kan alleen maar een mooie belevenis zijn die eenmaal meegemaakt zeker een vervolg zal kennen. Succes gegarandeerd.

Harry

Een aanrader met betrekking tot onze kazen is zeker het boek "De Kunst van Kaas" van de hand van Kaasmeester Ann Keymeulen. (blijkt niet direct familie te zijn van Ignace). Wie zich wil verdiepen in het aanbod van kazen in ons land moet niet verder zoeken. Het is uitgegeven bij Het Davidsfonds.

COLOFON

Dit clubblad verschijnt driemaandelijks en wordt aangeboden aan de leden van Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst.

Secretariaat

Marcel Goeman
Heuvel 89B
9320 Erembodegem
Telefoon : 053/789649
E-mail : marcel.goeman@skynet.be

Website : www.seniorenverenigingaalst.be

Bankrekeningnummer :
BE09 2930 0045 6157
Seniorenvereniging BNP Paribas Fortis Aalst
Bic code : GEBABEBB

Retouradres:
Marcel Goeman
Heuvel 89B
9320 Erembodegem

Driemaandelijks tijdschrift P809044
Afgiftekantoor 9550 HERZELE
27ste jaargang Nummer 106 - 2de kwartaal 2021

ZONNIGE EN FIJNE PAASGROETEN VANWEGE HET BESTUUR

AGNES, HARRY, HUGO, JOHAN, MAGGY, MARCEL, MARITTA, MONIQUE EN ORPHA

